

Do członków prezydium
Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Parlamentu Europejskiego

05.05.2020 r.

Wspólne pismo

Europejski sektor leśny musi zostać objęty przyszłym unijnym planem naprawy po COVID-19

Szanowni członkowie prezydium Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego,

Pojawienie się i rozprzestrzenianie COVID-19 ma znaczący wpływ na lasy i leśnictwo w coraz większej liczbie regionów UE. W kontekście aktualnych dyskusji na temat unijnego planu naprawy gospodarczej oraz unijnego Zielonego Ładu chcielibyśmy podzielić się z Państwem obawami właścicieli i zarządców lasów dotyczącymi obecnej sytuacji. Równocześnie chcielibyśmy przedstawić Państwu argumenty przemawiające za objęciem sektora leśnego unijnym planem naprawy.

Od kilku lat sektor leśny UE cierpi ze względu na szkodliwe skutki zmiany klimatu¹. Co najmniej od 2018 r. lasy są narażone na ciągłe, intensywne działanie różnych szkodliwych czynników, zarówno biotycznych, jak i abiotycznych. Niezależnie od składu gatunkowego lasy cierpią na niedobór wody, który je osłabia i prowadzi do wtórnych szkód wyrządzanych przez owady, grzyby i różne choroby.

Ciągły stres wywołany tymi niekorzystnymi czynnikami prowadzi do nagłego i drastycznego kurczenia się drzewostanu, co destabilizuje zarówno produkcję drewna jak i inne funkcje w tym hydrologię, przeciwdziałanie erozji, higienę oraz rekreację. Tempo zaniku drzewostanów wzrasta z roku na rok. Gospodarka leśna w UE będzie bez wątpienia musiała podjąć wyzwanie spowolnienia zaniku i degradacji ekosystemów leśnych. Konieczne jest zapewnienie ciągłej

¹ [Obumieranie drzewostanu w europejskich lasach państwowych i środki jego zwalczania](#)

regeneracji lasów na rozległych obszarach dotkniętych kataklizmami, a przede wszystkim przyjęcie skutecznych środków dostosowawczych zapobiegających przyszłym szkodom w lasach.

W szczególności, porażenie przez niektóre patogeny (kornik drukarz na drzewach iglastych, choroby grzybicze jesionu, inwazyjne prześwietlikowate atakujące dęby, inwazyjne gatunki roślin itd.) sprawia, że właściciele i zarządcy lasów ponoszą znaczne straty gospodarcze i środowiskowe w wielu państwach członkowskich. Tendencja ta najprawdopodobniej się utrzyma.

Właściciele i zarządcy lasów przyjęli odpowiedzialne podejście, aby dostosować się do skutków pojawienia się patogenów i powtarzających się klęsk żywiołowych oraz złagodzić ich skutki; inwestują też znaczne środki w utrzymanie wszystkich funkcji lasu. W wielu przypadkach, ze względu na katastrofalną sytuację, dochody, jakie generują te funkcje, przewyższają dochody uzyskane z pozyskanego drewna. Indywidualni właściciele lasów oraz przedsiębiorstwa będą potrzebować dziesięcioleci, by poradzić sobie z dalekosiężnymi skutkami katastrof z ostatnich pięciu lat.

Podczas gdy Europę sparaliżował COVID-19, wiele regionów UE po raz kolejny doświadczyło suszy i rozprzestrzeniania się rozległych pożarów lasów.

Kryzys COVID-19 uderzył w momencie, gdy sytuacja sektora w różnych krajach UE już była trudna. Może to mieć poważne reperkusje w perspektywie krótko- i średnioterminowej nie tylko dla właścicieli i zarządców lasów, ale także dla całego sektora leśnego.

W większości państw członkowskich epidemia COVID-19 spowodowała spowolnienie działań w zakresie gospodarki leśnej ze względu na wprowadzenie środków izolacji domowej. Bezpośrednie konsekwencje odczuwalne przez właścicieli i zarządców lasów wynikają przede wszystkim z zaniku rynków zbytu drewna oraz przerwania łańcuchów dostaw. Tartaki zostały wyjątkowo dotknięte drastycznym ograniczeniem prac budowlanych, produkcji mebli i paneli. Zmniejszyła się również działalność w sektorze papieru graficznego i energii drzewnej. Ogólnie rzecz biorąc, w przemyśle zorientowanym na eksport zaobserwowano spadek popytu w całej UE. Kontrahenci z branży leśnej również borykają się z trudnościami w związku z przestojem w branży. Czynniki te, poza katastrofami leśnymi, powodują załamanie się rynków i cen oraz stanowią poważne zagrożenie dla zdrowia i odporności lasów. Sytuacja ta oraz działania niezbędne do poradzenia sobie z nią, w tym dostosowanie się do zmian klimatu, będą miały wpływ na rentowność sektora leśnego.

W ciągu ostatnich tygodni temat pojawiania się chorób zakaźnych takich jak koronawirus był poruszany wraz z zagadnieniami obejmującymi niszczenie przyrody, utratę różnorodności biologicznej i wylesianie. Są to rzeczywiście poważne problemy ogólnoświatowe. UE może jednak polegać na swoim niezwyklej sektorze leśnym, który jest najważniejszym strażnikiem różnorodności biologicznej, wspieranym przez odpowiedzialne i zaangażowane podmioty, w zakresie proponowania globalnych rozwiązań.

Unijny sektor leśny świadczy społeczeństwu wiele usług ekosystemowych, czy to gospodarczych, klimatycznych, środowiskowych czy społecznych. Zrównoważona gospodarka leśna jest źródłem trzech głównych korzyści klimatycznych: sekwestracji CO₂ w odpornych, rosnących lasach; magazynowania dwutlenku węgla w drewnie i produktach z pozyskanego drewna; oraz odnawialnego i przyjaznego dla klimatu surowca, który zastępuje energochłonne materiały i paliwa kopalne. W odniesieniu do środowiska naturalnego, ochrona przyrody jest zakorzeniona w zobowiązaniach i codziennej pracy właścicieli i zarządców lasów w UE.

Sektor leśny UE oraz 500 tysięcy miejsc pracy, które zapewnia, muszą być postrzegane jako centralne rozwiązanie w ekologicznym programie żywienia gospodarczego oraz w realizacji celów Europejskiego Zielonego Ładu. Dlatego też niezwykle ważne jest, aby plan naprawy gospodarczej UE i wieloletnie ramy finansowe (WRF) w odpowiedni sposób uwzględniły sektor leśny i udzieliły mu wsparcia.

UE i jej państwa członkowskie muszą wykazać się zdecydowanym zaangażowaniem politycznym, pozwalając na przeznaczenie środków na inwestycje w zrównoważoną gospodarkę leśną w UE, niezależnie od rodzaju własności lasów. Powinny one obejmować wsparcie dla regeneracji i odporności lasów; utrzymania różnorodności biologicznej w ekosystemach leśnych; retencji wody, zwiększenia wykorzystania materiałów drewnianych w opartej na surowcach pochodzenia biologicznego gospodarce o obiegu zamkniętym, poprawy bezpieczeństwa pracowników oraz edukacji i wiedzy przyszłej siły roboczej.

Przed wszystkim potrzebujemy silnego i odpowiedniego budżetu dla WPR, który będzie co najmniej równy wydatkom na WPR w obecnych WRF.

Powinien on być powiązany z innymi narzędziami i środkami, by zachęcać do kontynuowania lub wznowienia zrównoważonej gospodarki leśnej oraz pobudzenia tak bardzo potrzebnych inwestycji i innowacji, które umożliwią sektorowi odzyskanie rentowności.

Sektor leśny ma zasadnicze znaczenie dla urzeczywistnienia Zielonego Ładu i zbudowania Europy dostosowanej do przyszłych wyzwań po COVID-19. Mamy nadzieję, że ta kluczowa rola znajdzie należyte uznanie i będzie brana pod uwagę w przyszłych decyzjach UE, zwłaszcza tych dotyczących nowej strategii leśnej po 2020 r.

Dziękujemy za wzięcie pod uwagę naszych obaw. Pozostajemy do Państwa dyspozycji w razie jakichkolwiek dalszych pytań.

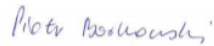
Z wyrazami szacunku,

Jérôme Roche
Secretary General of European
Organisation of Agricultural, Rural
and Forestry Contractors – CEETTAR

Pekka Pesonen
Secretary General of European Farmers
and Agri-Cooperatives – COPA and COGECA

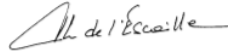
Piotr Borkowski
Executive Director of European
State Forest Association – EUSTAFOR

Leire Salaberria
Managing Director of Union of Foresters
of Southern Europe – USSE

Fanny-Pomme Langue
Secretary General of Confederation
of European Forest Owners - CEPF

Thierry De L'Escaille
Secretary General of European
Landowners' Organisation – ELO

Maximilian Hauck
Technical Consultant of European
Federation of Forest-Owning
Communities – FECOF